

Pekka Ervastian jäähyväisjuhlassa.

Rakkaalla lapsella on monta nimeä, sanotaan. Niinpä mekin puhuttelimme Sinua monilla nimillä, milloin Pekka tai Ystävä, milloin Veli tai Opettaja j.n.e.

Näillä nimillä, joita me lausuimme joko ääneen tai ajatuksissamme, emme me kuitenkaan saaneet tyhjenne-tyksi sitä Mysteriota, emme esille sitä Todellisuutta, mikä Sinä näinä vuosikymmeninä keskuudessamme olit, ja mikä Sinä edelleen olet. Kukaties me opimme ymmärtämään Sinua vähitellen, ymmärtämään sikäli kuin kuljemme Jeesuksen Kristuksen ja Sinun neuvoissasi ja käskyissäsi.

Tällä kertaa puhuttelen Sinua yhdellä Sinulle kuuluvista monista arvonimistä. Se nimi on asteettainen, joten jokainen voi sitä yrittää ymmärtää oman henkisen kehityksensä näkökulmasta. Se alkaa alimmasta asteestaan, josta se porras portaalta ylenee ja syvenee ja avartuu, kunnes se yhtyy itse elämän Keskuukseen. Se arvonimi on Mestari. Niinpä nyt tervehdän Sinua, rakas Johtajamme Pekka Ervast, Valkoisen Veljeskunnan Mestari-Lähettiläänä! Tervehdän Sinua, rakas Mestari, kymmenellä valkoisella ruusulla. Ne edustavat täydellisintä Ihmistä. Tässä tapauksessa ne edustavat Valkoisen Veljeskunnan täydellisintä Mestaria ja mestariutta. Näihin ojentamiini kymmeneen valkoiseen ruusuun sisältyy myöskin minun yksinkertainen kiitollisuuteni, kunnioitukseni ja rakauteni.

J. R. H.
